

Forslaget er således alene en præcisering af, hvad der i dag følger af etableringskontoloven.

Om etableringskontoinds kud henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Der foreslås tilføjet et nyt *stk. 5*. Bestemmelsen er en særlig definitionsbestemmelse, der bestemmer, at i tilfælde, hvor afdøde havde et forskudt indkomstår, der udløb inden udgangen af det kalenderår, det trådte i stedet for (bagudforskudt indkomstår), er mellemprioden og dødsåret sammenfaldende. Definitionen skal alene anvendes i tilfælde, hvor dødsfaldet er sket i perioden mellem udløbet af det bagudforskudte indkomstår og udløbet af kalenderåret.

Det foreslås, at såvel mellempriode som dødsår i disse tilfælde defineres som perioden fra slutningen af det sidst afsluttede indkomstår til og med dødsdagen.

Definitionen strider imod den særlige definition af dødsåret ved bagudforskudt indkomstår i dødsboskattelovens § 96, stk. 2, hvor det fastslås, at dødsåret her omfatter både det seneste afsluttede indkomstår og mellemprioden. Den særlige definition, der foreslås her, muliggør, at man – i disse særlige tilfælde – undlader at genoptage det afsluttede bagudforskudte indkomstår. Lovgivningen bringes hermed formelt i overensstemmelse med en praksis, der har eksisteret før dødsboskatteloven, og som er videreført under dødsboskatteloven med reference til dennes generelle bemærkninger, afsnit 3, om, at »...foreslås reglerne om uskiftet bo og boudlæg (begravelsesudlæg) videreført uden væsentlige ændringer.«

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.16.7.

Endelig foreslås der tilføjet et nyt *stk. 6* om overførsel af underskud fra den længstlevende ægtefælle til den førstafdøde ægtefælles indkomst i mellemprioden. De underskud, der kan overføres, er længstlevendes underskud i førstafdødes dødsår og i årene forinden, og det angives, at ved underskudsfræmførslen gælder de regler, der ville have været gældende, dersom førstafdøde havde været i live ved indkomstårets udløb. Det drejer sig om underskudsfræmførselsregler i personskatteloven og virksomhedsskatteloven.

Der er tale om lovfæstelse af en fast administrativ praksis, der hidtil har været baseret på analogislutninger fra personskatteloven og virksomhedsskatteloven. Om baggrunden henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.16.6.

Til nr. 56

Dødsboskattelovens § 63 omhandler skatteberegningen for en længstlevende i uskiftet bo, m.v. i først-

afdødes dødsår. § 63, stk. 2 og 3, indeholder regler om, at henholdsvis uudnyttet personfradrag og uudnyttet bundfradrag vedrørende mellemskat kan overføres til den anden ægtefælle. Er det afdøde, der har udnyttede fradrag, fremgår det dog af § 63, stk. 5, 2. pkt., at fradraget skal nedsættes forholdsmæssigt i forhold til det antal måneder af indkomståret, hvori afdøde har været i live.

Det foreslås, at omregningsreglen ophæves, således at det fulde uudnyttede fradrag kan overføres til længstlevende. § 63, stk. 5, 1. og 2. pkt., sammenskrives herved. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.16.13.

Til nr. 57

Efter de gældende regler i dødsboskattelovens § 64, stk. 1, kan afdødes resterende virksomhedsskat i virksomhedsordningen eller resterende konjunkturudligningsskat i kapitalafkastordningen overføres til den efterlevende ægtefælle efter reglerne herom i virksomhedsskatteloven, henholdsvis § 10, stk. 3, og § 22 b, stk. 5. De pågældende bestemmelser i virksomhedsskatteloven blev ophævet ved lov nr. 1217 af 27. december 1996 med virkning fra indkomståret 1997, dog med en overgangsordning, der var aktuel i indkomstårene 1997 og 1998.

Ved lov nr. 1283 af 20. december 2000 indførtes som henholdsvis virksomhedsskattelovens § 10, stk. 4, og § 22 b, stk. 6, regler om den situation, hvor en person har overtaget en virksomheds konto for opsparet overskud eller konto for konjunkturudligning, enten efter kildeskatteovens § 33 C, stk. 5 eller 6 (succession i virksomhedsindehaverens levende live) eller efter dødsboskattelovens § 39, stk. 2 eller 3 (succession ved virksomhedsindehaverens død). Virksomhedsskat eller konjunkturudligningsskat kan efter disse bestemmelser fræmføres til fradrag i personens og en eventuel ægtefælles slutskat i de følgende indkomstår.

Afgår en person, der har overtaget en virksomhed efter de ovennævnte regler, selv ved døden på et tidspunkt, hvor der stadig resterer virksomhedsskat eller konjunkturudligningsskat til fræmførsel, er dødsboskattelovens § 64, stk. 1, blevet fortolket således, at der er hjemmel til at overføre resterende virksomhedsskat eller konjunkturudligningsskat til en efterlevende ægtefælle i uskiftet bo. Imidlertid er referencerne til virksomhedsskattelovens § 10 og § 22 b ikke blevet ajourført.

Det foreslås, at referencerne til virksomhedsskatteloven korrigeres.